

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/287/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515201603
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7515201603.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému H. M., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu vo S., P. XXX/XX, o zaplatenie 1.966,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 7. marca 2017 č.k. 16C/135/2015-116 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a o lehote na plnenie a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 871,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.966,98 eur od 16.12.2014 do 26.3.2015, zo sumy 1.581,98 eur od 27.3.2015 do 9.4.2015, zo sumy 1.531,98 eur od 10.4.2015 do 29.5.2015, zo sumy 1.501,98 eur od 30.5.2015 do 20.6.2015, zo sumy 1.471,98 eur od 21.6.2015 do 19.7.2015, zo sumy 1.441,98 eur od 20.7.2015 do 20.8.2015, zo sumy 1.411,98 eur od 21.8.2015 do 18.9.2015, zo sumy 1.381,98 eur od 20.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.351,98 eur od 21.10.2015 do 20.11.2015, zo sumy 1.321,98 eur od 21.11.2015 do 18.12.2015, zo sumy 1.291,98 eur od 19.12.2015 do 20.1.2016, zo sumy 1.261,98 eur od 21.1.2016 do 19.2.2016, zo sumy 1.231,98 eur od 20.2.2016 do 20.3.2016, zo sumy 1.201,98 eur od 21.3.2016 do 20.4.2016, zo sumy 1.171,98 eur od 21.4.2016 do 20.5.2016, zo sumy 1.141,98 eur od 21.5.2016 do 20.6.2016, zo sumy 1.111,98 eur od 21.6.2016 do 20.7.2016, zo sumy 1.081,98 eur od 21.7.2016 do 20.8.2016, zo sumy 1.051,98 eur od 21.8.2016 do 20.9.2016, zo sumy 1.021,98 eur od 21.9.2016 do 20.10.2016, zo sumy 991,98 eur od 21.10.2016 do 20.11.2016, zo sumy 961,98 eur od 21.11.2016 do 20.12.2016, zo sumy 931,98 eur od 21.12.2016 do 20.1.2017, zo sumy 901,98 eur od 21.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 871,98 eur od 22.2.2017 do zaplatenia. Zároveň súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 98,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.12.2014 do zaplatenia, sumu 1,06 eur z titulu nezaplatených úrokov z omeškania, povolil žalovanému žalované sumy, vrátane trov konania, splácať v pravidelných mesačných splátkach spolu s ostatnými sumami vždy do 25. dňa v mesiaci po 30,00 eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Konanie o zaplatenie sumy 665,61 eur a zaplatenie istiny 60 eur zastavil a vyslovil, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému titulom neuhradených splátok úveru z úverovej zmluvy č. 112968 zo dňa 21.3.2014 potom, ako žalobca z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaného dňa 20.11.2014 písomne vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 12.12.2014 s tým, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 12.12.2014, pozostávala z istiny v sume 1.966,98 eur, úrokov v sume 98,34 eur, úrokov z omeškania v sume 1,06 eur a poplatkov v sume 60 eur.

3. V odôvodnení súd poukázal na obranu žalovaného, že úver spláca žalobcovi pravidelne po 30 eur mesačne a poslednú splátku žalobcovi uhradil dňa 22.2.2017.

4. Výrok o zastavení konania o zaplatenie sumy 665,61 eur a poplatku vo výške 60 eur súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 144 a § 145 ods. 2 CSP a skutočnosťou, že žalobca skôr, než sa vo veci začalo pojednávanie, vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 60 eur písomným podaním doručeným súdu dňa 21.3.2016 a následne podaním doručeným súdu dňa 18.7.2016 žiadal zastaviť aj konanie o zaplatenie sumy 665,61 eur z dôvodu, že túto časť žalovaný zaplatil.

5. Pri rozhodovaní o zostávajúcej časti žalobcom uplatneného peňažného nároku súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 21.3.2014 úverovú zmluvu č. 112968, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver v sume 2.000 eur na žalovaným určený účet, za poplatok za poskytnutie úveru 100 eur, pri úrokovej sadzbe fixnej do splatnosti vo výške 12,90 % ročne, RPMN 15,4 %, priemernej RPMN ku dňu podpísania zmluvy 18,87 %, výške anuitnej splátky 29,98 eur s tým, že celkový počet splátok činil 120, termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 22.4.2014, splatnosť úveru 20.3.2024 a celková suma, ktorú musel žalovaný ako klient zaplatiť činila 3.697,60 eur. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti splácať poskytnutý úver spolu s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach do 20.3.2024 a preto žalobca dňa 20.11.2014 žalovaného písomne vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 12.12.2014.

6. Takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil právne podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. a), § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako i poukazom na čl. 3 ods. 1, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993. Vychádzajúc zo zistenia, že žalovaný uhradil žalobcovi dňa 26.3.2015 sumu 385 eur, dňa 9.4.2015 sumu 50 eur a dňa 29.5.2015 čiastku 30 eur a v zmysle žalobcom predloženého prehľadu platieb žalovaný uskutočnil ďalšie platby od 19.6.2015 do 20.7.2016 vo výške 420 eur, od 22.8.2016 do 22.2.2017 vo výške 210 eur, pričom celkovo žalovaný žalobcovi uhradil sumu 1.095,00 eur, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 871,98 eur (1.966,98 eur - 1.095,00 eur), a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne.

7. O nároku žalobcu na úrok z úveru vo výške 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 13.12.2014 do zaplatenia, rozhodol súd prvej inštancie vychádzajúc zo zistenia, že žalobca zosplatnil úver dňa 12.12.2014, poukazom na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo 143/98 a rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 476/2012-14, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi stranami, na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1960 Z.z. vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z., z ktorej vyplýva, že „v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok sa zavádza nové pravidlo, podľa ktorého úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na nejednoznačnosť výkladu neprímerané postupy niektorých veriteľov sa jednoznačne zakotvuje, že tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru alebo pôžičky poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného plynie, že veriteľ si nebude môcť po jednorazovom zosplatnení uplatniť úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. V týchto prípadoch bude mať po jednorazovom zosplatnení veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úročiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru.“, na znenie § 879r Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanoveniami tohto zákona sa spravujú vzťahy vzniknuté pred 1.6.2014, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj iné nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1.6.2014, a vychádzajúc zo zistenia, že žalobca zosplatnil úver dňa 12.12.2014, súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcovi patria len úroky z omeškania.

8. Výrok o priznaní úroku z omeškania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013.

9. Výrok o lehote plnenia a o povolení žalovanému splácať priznanú istinu s príslušenstvom vrátane trov konania v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 232 ods. 2 až 4 CSP.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania vo výške, o ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o povolení splácania priznanej sumy vrátane trov konania v splátkach, podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti, návrhu žalobcu vyhovieť aj v zamietavom rozsahu, žalovaného zaviazat' uhradiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 i uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.2.2017 v odvolaní žalobca namietol správnosť záveru súdu prvej inštancie, že dohodnuté zmluvné úroky patria žalobcovi len do splatnosti dlhu vzhľadom na predčasné zosplatnenie, citujúc pritom znenie § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, znenie § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa názoru žalobcu nemá oporu v právnych predpisoch úsudok súdu, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, keďže úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré vzniká nároku na úrok z úveru neovplyvňuje a ani aplikácia § 506 Obchodného zákonníka nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, lebo naďalej trvá právo veriteľa, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku o lehote plnenia žalobca namietol, že súd postupoval v rozpore so zákonom, ak priznal možnosť plnenia dlhu v splátkach po 30 eur, nakoľko takto súd umožnil žalovanému splácať úver v takmer rovnakej výške, v akej mal hradíť úver v zmysle zmluvy, čím žalovaného odmenil za porušenie zmluvy a motivuje ho k neplneniu zmluvných povinností, čo nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Podľa žalobcu posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia, pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 375 CSP a z hľadísk odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

14. Rozsudok nebol napadnutý odvolaním žalobcu ani žalovaného v jeho vyhovujúcich výrokoch, t.j. vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 871,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.966,98 eur od 16.12.2014 do 26.3.2015, zo sumy 1.581,98 eur od 27.3.2015 do 9.4.2015, zo sumy 1.531,98 eur od 10.4.2015 do 29.5.2015, zo sumy 1.501,98 eur od 30.5.2015 do 20.6.2015, zo sumy 1.471,98 eur od 21.6.2015 do 19.7.2015, zo sumy 1.441,98 eur od 20.7.2015 do 20.8.2015, zo sumy 1.411,98 eur od 21.8.2015 do 18.9.2015, zo sumy 1.381,98 eur od 20.9.2015 do 20.10.2015, zo sumy 1.351,98 eur od 21.10.2015 do 20.11.2015, zo sumy 1.321,98 eur od 21.11.2015 do 18.12.2015, zo sumy 1.291,98 eur od 19.12.2015 do 20.1.2016, zo sumy 1.261,98 eur od 21.1.2016 do 19.2.2016, zo sumy 1.231,98 eur od 20.2.2016 do 20.3.2016, zo sumy 1.201,98 eur od 21.3.2016 do 20.4.2016, zo sumy 1.171,98 eur od 21.4.2016 do 20.5.2016, zo sumy 1.141,98

eur od 21.5.2016 do 20.6.2016, zo sumy 1.111,98 eur od 21.6.2016 do 20.7.2016, zo sumy 1.081,98 eur od 21.7.2016 do 20.8.2016, zo sumy 1.051,98 eur od 21.8.2016 do 20.9.2016, zo sumy 1.021,98 eur od 21.9.2016 do 20.10.2016, zo sumy 991,98 eur od 21.10.2016 do 20.11.2016, zo sumy 961,98 eur od 21.11.2016 do 20.12.2016, zo sumy 931,98 eur od 21.12.2016 do 20.1.2017, zo sumy 901,98 eur od 21.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 871,98 eur od 22.2.2017 do zaplattenia, ako i vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 98,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.12.2014 do zaplattenia, sumu 1,06 eur z titulu nezaplattených úrokov z omeškania a vo výroku o čiastočnom zastavení konania. Tieto výroky rozsudku neboli preto predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 a 3 CSP).

15. Žalobca predmetom odvolacieho prieskumu vymedzením odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) učinil správnosť právneho posúdenia žalobou uplatneného nároku na zaplattenie úroku vo výške 12,90 % ročne z nezaplattenej istiny vo výške 1.966,98 eur od zosplattnenia, t.j. od 13.12.2014 do zaplattenia a proti výroku o povolení žalovanému splácať priznanú istinu s príslušenstvom vrátane trov konania v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok.

16. K naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP dochádza v prípadoch, ak súd na zistený skutkový stav alebo neaplikoval právnu normu vôbec, alebo síce právnu normu aplikoval, avšak zvolil právnu normu nesprávnu alebo aplikoval správnu normu, nesprávne ale interpretoval obsah, alebo ak zvolil správnu právnu normu a túto i správne interpretoval, nesprávne ju však na zistený skutkový stav použil.

17. Z obsahu odôvodnenia napadnutej časti rozsudku plynie, že súd prvej inštancie svoj výrok, ktorým zamietol nárok žalobcu zaplattenie úroku vo výške 12,90 % ročne z nezaplattenej istiny vo výške 1.966,98 eur od zosplattnenia, t.j. od 13.12.2014 do zaplattenia odôvodnil len všeobecným poukazom na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR vo veci 4Obo 143/98, podľa ktorého „dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania“, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 476/2012-14, odkazom na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1960 Z.z. vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z., na znenie § 879r Občianskeho zákonníka, vychádzajúc pritom jedine zo zistenia, že žalobca zosplattnil úver dňa 12.12.2014. Výrok o povolení žalovanému splácať priznanú istinu s príslušenstvom vrátane trov konania v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, odôvodnil súd prvej inštancie jedine odkazom na znenie § 232 ods. 2 až 4 CSP.

18. Takéto odôvodnenie napadnutých výrokov odvolací súd považuje za nedostatočné, neúplné, a už z tohto dôvodu nesprávne. V odôvodnení tejto časti rozhodnutia totiž akékoľvek ďalšie úvahy súdu absentujú a nevyplývajú z neho, aký záver súd učinil o skutkovom stave, t.j. aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal pri svojom rozhodovaní, teda logicky prepojený skutkový nálež, ku ktorému súd aplikoval príslušnú citovanú právnu normu, ktorú považoval za potrebné na daný skutkový stav použiť a prečo. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, bolo nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Súd totiž mohol pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistil relevantný skutkový stav a následne v tomto smere súd podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a prečo pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci, a prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Pokiaľ súd túto povinnosť nespĺnil, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia.

19. Z odôvodnenia rozsudku plynie, že súd prvej inštancie svoj záver o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odôvodnil iba odkazom na znenie § 53 ods. 9 a § 879r Občianskeho zákonníka, Občianskeho zákonníka, pričom vôbec neskúmal, či a ako si zmluvné strany dohodli úhradu zmluvných úrokov v posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluve, a následne len poukázal na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR vo veci 4Obo 143/98, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 476/2012-14, na dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1960 Z.z. vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z., vychádzajúc pritom jedine zo zistenia, že žalobca zosplattnil úver dňa 12.12.2014.

20. Výrok o povolení žalovanému splácat' priznanú istinu s príslušenstvom vrátane trov konania v pravidelných mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, odôvodnil súd prvej inštancie bez ďalšieho jedine odkazom na znenie § 232 ods. 2 až 4 CSP.

21. V zmysle § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnení v prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

22. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd len v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu a túto stanoví podľa okolností daného prípadu. Ak má súd za to, že je namieste určiť takúto dlhšiu lehotu alebo stanoviť, že plnenie sa má vykonať v splátkach, musí byť táto časť výroku rozsudku súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodňovali záver súdu, že vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným, majetkovým, rodinným, zdravotným či sociálnym pomerom povinnej strany sporu je vhodné určiť k splneniu dlhšiu lehotu, než tri dni od právoplatnosti rozsudku alebo stanoviť, že peňažné plnenie je možné vykonať aj v splátkach.

23. V danom prípade si súd prvej inštancie nezabezpečil náležité doklady pre posúdenie všetkých uvádzaných hľadísk a jeho záver o dôvodnosti povolenia plnenia v splátkach žalovanému nemá podklad v skutkových zisteniach, a je tak predčasný. Ani z obsahu spisu či z odvolania nie sú zrejmé žiadne skutočnosti pre posúdenie, či určenie splátok bolo dôvodné a či tieto boli čo do výšky a podmienok splatnosti určené úmerne a vzhľadom na potrebu vykonania dokazovania v tomto smere uvedený nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

24. Vyššie uvedené skutkové a právne závery súdu tak nemožno vyhodnotiť ako spĺňajúce požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Za takejto situácie je nutné uzavrieť, že týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi (i žalovanému), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Práve z týchto dôvodov rozsudok v jeho napadnutých výrokoch nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu, preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

26. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie v intenciách tohto rozhodnutia posúdiť, čo bolo obsahom dohody strán o úroku a ako si zmluvné strany dohodli platenie zmluvných úrokov v zmluve, t.j. či do splatnosti alebo do vrátenia finančných prostriedkov a či sú dojednané zmluvné dojednania platné, či sa neodchýlili od zákona v neprospech spotrebiteľa, čo je však je vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností tejto veci. Úlohou súdu po vrátení veci bude vykonať dokazovanie aj na zistenie skutočností, či osobné, majetkové, zárobkové, sociálne a zdravotné pomery žalovaného s prihliadnutím k povahe prejednávanej veci a priznanému nároku odôvodňujú povolenie splátok a v závislosti od týchto zistení opätovne určiť lehotu splatnosti priznanej pohľadávky s príslušenstvom. Až po prípadnom doplnení dokazovania, v závislosti od spôsobu právneho posúdenia rozhodujúcich otázok, súd vo veci v zostávajúcej časti o zostávajúcej časti nároku žalobcu rozhodne. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie riadne a presvedčivo odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v spore, vrátane námietok žalobcu prednesených v odvolacom konaní a aby odôvodnenie spĺňalo náležitosti požadované § 220 ods. 2 CSP.

27. Keďže v tomto ďalšom konaní po zrušení rozsudku vzniknú ďalšie trovy, odvolací súd zrušil aj výrok o nároku na náhradu trov konania sporových strán, preto povinnosťou súdu prvej inštancie bude o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania, opätovne rozhodnúť v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).